

Pregătiți pentru Domnul care va reveni - David R. Reid

Versete călăuzitoare: Luca 12.35-40

Mai ales în jurul perioadei Paștelui, creștinii sunt conștienți în mod deosebit de sărbătorile bisericesti. În duminica Floriilor, în Joia Mare și în Vinerea Mare ne amintim de evenimentele care au condus la răstignirea lui Hristos. La Paști, la Înălțare și la Cincizecime sărbătorim învierea Domnului, înălțarea Sa la cer și venirea Duhului Sfânt în Adunare. Calendarul bisericesc nu cunoaște totuși nicio zi deosebită, în care să reflectăm la revenirea Domnului. Firește că aceasta este de înțeles, pentru că sărbătorile calendarului bisericesc fac o retrospectivă a evenimentelor istorice, în timp ce revenirea lui Hristos este situată încă în viitor.

Într-un anumit fel este totuși regretabil că biserica n-a stabilit cel puțin o zi deosebită ca să îndrepte atenția spre cea de a doua venire a lui Hristos – mai ales dacă ne gândim că cei mai mulți dintre noi, creștinii, am omis să includem în gândirea noastră de zi cu zi revenirea îndată a Domnului. De fiecare dată când sărbătorim Cina, „până vine El” (1 Corinteni 11.26), ar putea să fie, de fapt, un timp deosebit să reflectăm la revenirea Domnului, dar majoritatea creștinilor pierd din vedere de cele mai multe ori acest aspect al Cinei. O anumită zi din calendar ar putea totuși să ne amintească insistent măcar o dată pe an, că a doua venire a lui Hristos este iminentă.

Întregul Nou Testament accentuează că Domnul Isus va reveni personal. Creștinii timpurii așteptau revenirea Domnului tot timpul. Ei credeau că Domnul Isus ar putea să revină încă în timpul vieții lor, căci exact aceasta învață Sfânta Scriptură. În 1 Tesaloniceni 4.13-18, apostolul Pavel folosește în versetele 15 și 17 formularea: „noi, cei vii”, în loc să scrie: „cei care trăiesc”. Acesta pare să fie un indiciu că Pavel considera posibilă revenirea lui Hristos încă în timpul vieții sale.

Faptul că Domnul Isus după aproape două mii de ani încă n-a revenit, nu înseamnă că venirea Sa nu este iminentă – dimpotrivă! El ar putea să vină orișicând. Nu trebuie să se împlinescă nicio profeție înainte să revină Domnul pentru Adunarea Sa. El ar putea să revină astăzi. Presupunând că Domnul vine din nou astăzi – suntem noi pregătiți pentru revenirea Sa?

În timpul ultimei părți a slujirii Sale pământești, Domnul nostru vorbea mult despre a doua Sa venire. Unele lucruri din cele ce avea de spus despre revenirea Sa, le găsim în pildele Sale. În Luca 12.35-40 găsim câteva învățături importante despre revenirea lui Hristos în două pilde scurte.

Luca 12.35-38: Mijlocul să vă fie încins, și luminile aprinse; și voi fiți asemenea oamenilor care-l așteaptă pe stăpânul lor, oricând se va întoarce de la nuntă, ca, atunci când va veni și va bate, să-i deschidă îndată. Ferice de robii aceia pe care, venind, stăpânul îi va găsi veghind. Adevărat vă spun că se va încinge și îi va pune să stea la masă și, apropiindu-se, le va sluji. Și dacă va veni la a doua strajă, și dacă va veni la a treia strajă, și îi va găsi astfel, fericiți sunt robii aceia!

Aceste versete sunt o pildă despre un stăpân care vine acasă de la o nuntă. El spera ca slujitorii săi să-l aștepte, indiferent când s-ar întoarce – chiar dacă ar fi ora două sau trei dimineața. Pentru acei slujitori, care încă nu adormiseră și așteptau temători sosirea sa, stăpânul a făcut ceva foarte neobișnuit: el le-a slujit *lor*, în loc să se lase servit de ei. Această întorsătură interesantă a întâmplării va fi fost neobișnuită pentru oamenii care auzeau de la Isus această pildă – înainte de toate, dacă stăpânul se întorcea tocmai de la *propria sa* nuntă. Să ne imaginăm: stăpânul îi așteaptă serviabil pe slujitori, în timp ce ei se odihneau și mâncau în toată liniștea!

Luca 12.39,40: Dar să știți aceasta, că, dacă ar fi știut stăpânul casei în ce ceas vine hoțul, ar fi vegheat și n-ar fi lăsat să i se spargă casa. Și voi deci fiți gata, pentru că Fiul Omului vine în ceasul în care nu gândiți.

În versetele 39 și 40, o altă mică pildă ne dă o privire în plus cu privire la revenirea Domnului nostru. În această pildă s-a intrat cu forța într-o casă, pentru că proprietarul nu luase măsurile de prevedere necesare. Efracția n-ar fi avut loc niciodată dacă proprietarul casei ar fi știut că va veni hoțul, dar, cu regret, a fost surprins.

Dacă privim ceva mai exact aceste două pilde, vom găsi ce are Domnul de spus despre revenirea Sa.

Centrul de greutate al acestor două pilde este: trebuie să fim pregătiți pentru revenirea Domnului. Deosebit de important: Domnul ne *poruncește* să fim pregătiți. Atât în introducere (Luca 12.35), cât și în cuvântul de încheiere (Luca 12.40), Hristos ne îndeamnă să fim pregătiți pentru revenirea Sa. Creștinul nu are de ales dacă vrea să fie pregătit.

Credincioșii care trăiesc așa, ca și când a doua venire a Domnului ar fi încă foarte departe și care cred că n-ar fi nevoie să se pregătească pentru revenirea Sa, sunt, strict vorbind, creștini neascultători. Suntem noi creștini ascultători, care suntem pregătiți pentru revenirea Domnului? Poate că spunem că noi credem că Hristos va reveni în curând și poate că suntem de acord cu o mărturisire de credință care conține această învățătură – dar suntem noi *cu adevărat* pregătiți? Esențialul acestor pilde nu este *ce* trebuie noi să credem, ci *cum* trebuie noi să fim, și anume, pregătiți.

Ce înțelegem exact atunci când spunem că trebuie să fim pregătiți pentru revenirea Domnului? Înseamnă aceasta că trebuie să ne asigurăm că suntem mântuiți? Fără îndoială, mântuirea este hotărâtoare, dar nu despre mântuirea noastră este vorba în aceste două pilde. Mântuirea noastră este presupusă aici. Tema din aceste pilde este: a fi pregătit înseamnă să-L așteptăm pe Domnul nostru, să-l așteptăm *cu nerăbdare, căutându-L cu privirea*.

- Slujitorii din prima pildă nu trebuiau să lenevească lângă piscină, să joace în camera de jocuri sau să doarmă pe canapea! Ei trebuiau să-și îmbrace hainele lungi, legănătoare, ca să poată să-și servească stăpânul *imediat* când se întoarce. Candelele lor cu untdelemn trebuiau să fie umplute cu combustibil și fitilurile plutitoare din aceste vase de ceramică trebuiau ajustate și aranjate astfel, încât să lumineze viu. Dacă un slujitor era leneș sau somnoros, lumina lui s-ar fi stins repede.

Cu siguranță că am putea să facem aici o aplicație despre lecțiile spirituale din aceste pilde: și anume, că noi trebuie să avem „coapsele minții noastre ... încinse cu adevărul” (Efeseni 6.14; 1 Petru 1.13) și că lumina mărturiei noastre trebuie să fie aprinsă și să strălucească viu (Matei 5.16). Dar gândul principal este: noi trebuie să căutăm cu privirea, așteptând plini de nerăbdare reîntoarcerea Stăpânului. Noi trebuie să fim pregătiți prin aceea că *veghe*m. Dacă-L căutăm cu privirea pe Domnul, atunci, aceasta necesită toată atenția noastră. Nu este greșit [...] să fim atenți la agenda noastră de planificări, dar lucrul acesta ne poate abate ușor de la a avea în vedere reîntoarcerea Domnului nostru.

- Și a doua pildă subliniază că trebuie să fim pregătiți și să veghem. Dacă stăpânul casei ar fi vegheat plin de încordare, n-ar fi fost jefuit. De ce n-a vegheat? Nu credea el în hoți sau că ar putea să fie jefuit? Nu, n-a vegheat pentru că în momentul când a avut loc spargerea, el nu se aștepta la aceasta.

Este posibil ca noi să fim nepregătiți la revenirea lui Hristos? Ești tu tocmai preocupat cu niște lucruri, pe care mai bine nu le-ai face, când Domnul se va întoarce pentru noi? Domnul Isus Se

va întoarce la ceasul Său, când noi nu ne așteptăm (Luca 12.40) și numai creștinii care veghează nu vor fi surprinși.

Un alt punct ar trebui să fie amintit aici. S-ar putea ca această pildă să conțină o dimensiune suplimentară, dacă ne gândim că hoțul a furat proprietatea stăpânului casei. Să citim Luca 12.33 și 34 și să luăm seama ce spune Domnul despre comoara noastră: „Vindeți ce aveți și dați milostenie; faceți-vă pungii care nu se învechesc, o comoară care nu se pierde, în ceruri, unde hoțul nu se apropie, nici molia nu strică. Pentru că, unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.” Creștinii care-și păstrează comoara în cer, prin aceea că-și investesc timpul, energia și banii pentru Împărăția lui Hristos, nu numai că-și păstrează comoară într-un loc sigur, ci probabil că ei se și bucură mult mai devreme de revenirea Domnului. Gândește-te la aceasta: când va reveni Domnul, noi fie ne vom lăsa în urmă comoara, fie vom merge la ea.

În Luca 12.37 și 38 vedem că acelor slujitori, care sunt pregătiți să aștepte întoarcerea stăpânului lor, li se promite o binecuvântare deosebită. O scurtă comparație între această binecuvântare și binecuvântarea din Luca 12.43 arată că aceste două binecuvântări nu sunt aceleași. Binecuvântarea din versetul 43 se referă la slujba creștină loială; dar binecuvântarea din versetele 37 și 38 nu se referă la *muncă*, ci la *așteptarea* revenirii Domnului.

În viața aceasta nu putem să înțelegem și să prețuim complet tot ce este legat de această binecuvântare deosebită pentru credinciosul care este pregătit și veghează. În 2 Timotei 4.8 este vorba despre „cununa dreptății”, pe care Domnul o va da „tuturor celor care iubesc arătarea Sa”.

O imagine, pe care o avem în fața noastră în prima pildă, ne arată că Domnul ne slujește în casa Lui. Ce binecuvântare! Gândește-te că binecuvântarea nu este numai pentru că tu Îi slujești cu credincioșie, ci și pentru că Îl ai în vedere în mod credincios. Cât de mulți creștini vor pierde această răsplată și binecuvântare deosebită? Poate și tu?

Cum putem noi deci să veghem foarte practic și să-L așteptăm pe Domnul nostru? De exemplu, în fiecare dimineață putem să spunem la sculare: „Poate vine Domnul astăzi!” Vei fi uimit cum această mică propoziție poate să schimbe toată viața ta. O cale mai bună este, firește, să-L iubim mai mult pe minunatul nostru Domn. La doi oameni care se iubesc nu trebuie să li se spună cât de doritor trebuie să se aștepte unul pe altul după o despărțire.

Cu toate că în calendarul creștin nu există o zi anume care ne amintește de revenirea Domnului, aceasta n-ar trebui să joace niciun rol pentru creștinii care se maturizează. Dacă vom învăța să-L cunoaștem și să-L iubim tot mai mult și mai mult pe Mântuitorul nostru, îl vom căuta zilnic cu privirea și astfel vom fi pregătiți pentru revenirea Sa.